

LEGE CADRU

privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Titlul I

Reglementări comune

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art.1. – (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică:

- a) personalului încadrat în instituții publice - respectiv Parlamentul, Administrația Prezidențială, Autoritatea judecătorească, Guvern, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituțiile publice autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora - finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;
- b) personalul încadrat în instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;
- c) personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii.

(2) Intră în categoria personalului bugetar, personalul încadrat pe baza contractului individual de muncă, personalul care ocupă funcții de demnitate publică și asimilat acestuia, precum și personalul care își desfășoară activitatea în baza unor raporturi de serviciu.

Art.2. - Sistemul unitar de salarizare a personalului plătit din fonduri publice are la bază următoarele principii:

- a) legea reglementează salarizarea tuturor categoriilor de personal plătite din fonduri publice, așa cum sunt definite în Legea privind finanțele publice, având un caracter unitar;
- b) pentru personalul plătit din fonduri publice se instituie raportul de la 1 la 15 între **salariul de bază** corespunzător coeficientului de ierarhizare 1,00 și valoarea salariului maxim brut respectiv, indemnizației maxime brute în cazul funcțiilor de demnitate publică;

- c) armonizarea sistemului de salarizare a personalului plătit din fonduri publice s-a realizat ținând cont de importanța, răspunderea, complexitatea activității și nivelul studiilor necesare pentru desfășurarea activității;
- d) salariul de bază devine principalul element al câștigului salarial și se realizează prin includerea în salariul de bază a unor sporuri care au un caracter general;
- e) ierarhia salariilor de bază, atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiași domeniu, s-a realizat în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, având la baza următoarele criterii:
- nivelul studiilor și competențe;
 - importanța socială a muncii;
 - complexitatea și diversitatea activităților;
 - responsabilitatea și impactul deciziilor;
 - expunere la factori de risc;
 - incompatibilități și conflicte de interese;
 - dificultatea activităților specifice;
 - sfera de relații - interacțiunea cu factorii externi;
 - condiții de acceptare pe post.
- f) trecerea de la vechiul sistem de salarizare la noul sistem de salarizare se realizează etapizat astfel încât nici o persoană să nu înregistreze o diminuare a câștigului salarial brut avut la momentul intrării în vigoare a prezentei legi;
- g) **supremația legii – în sensul că nici un alt act juridic privind salarizarea personalului bugetar nu poate deroga de la prevederile prezentei legi;**
- h) competitivitate în raport cu piața muncii în vederea atragerii de personal competent și menținerii personalului bugetar performant;
- i) transparența – mecanismul de stabilire a salariului de bază și a celorlalte drepturi salariale să fie transparent și ușor de înțeles;
- j) echitate – sistemul trebuie să asigure oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală;
- k) compatibilitate cu principiile descentralizării prevăzute în legislația în vigoare;
- l) salariile de bază se diferențiază și în raport cu nivelul la care se prestează activitatea, respectiv la nivel central, teritorial, respectiv la nivel local;
- m) sustenabilitate financiară - costurile salariale trebuie să se încadreze în bugetele alocate, iar creșterile salariale se vor realiza în concordanță cu evoluția indicatorilor macroeconomici și a indicatorilor sociali.

Art.3. – (1) În limita fondurilor bugetare alocate prin bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale, ordonatorii principali de credite repartizează pentru personalul bugetar din aparatul propriu și din unitățile subordonate sumele destinate cheltuielilor salariale, în vederea realizării sarcinilor programate.

(2) Gestiunea sistemului de salarizare a personalului bugetar se asigură de fiecare ordonator principal de credite cu încadrarea în resursele financiare alocate anual și în numărul de posturi stabilit prin legile privind bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale sau prin reglementari specifice domeniului.

Art.4. – Monitorizarea și controlul aplicării prevederilor legale privind salarizarea personalului bugetar se realizează de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională a Funcționarilor Publici, potrivit atribuțiilor din domeniul de activitate al acestor instituții, precum și de ordonatorul principal de credite.